GAZETA KRAKOWSKA

Nro 6.

z KRAKOWA dnia 21 STYCZNIA 1827 ROKU w NIEDZIELĘ.

— *Z Krakowa.* —

Na 12tem Posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiey dnia 22 Grudnia 1826 r.

Reprezentant Czerniński w poparciu wniosku swego na ostatniem Posiedzeniu uczynionego, że Senat Rządzący miał podawane środki ku wykryciu defraudacyów, a tem samem dalszemu ich zapobieżeniu, przedstawił Izbie Prawodawczey w Kopii zdziałane w tey mierze denuncyacye, które iednak pożądanego niemiały odnieść skutku; oświadczył daley, że lubo przekonanym iest o należeniu tego przedmiotu do władzy Administracyiney, będąc iednak Obywatelem którego dobro Skarbu obchodzi, uważał bydź iego obowiązkiem przełożyć Izbie tę okoliczność dla przesłania iey Senatowi do urzędowego użycia.

Marszałek zawiadomiony przez Reprezentanta Czernińskiego, że takowe denuncyacye czynionemi były przez nieiakiego Kaietana Jasińskiego, oznaymił, iż dla tego na przeszłem Posiedzeniu twierdził niebydź Senat o podobnych doniesieniach wiadomym, iż według oświadczenia Jego pochodzić miały z strony Urzędnika, Jasiński zaś nie iest urzędnikiem tylko Officyalistą prywatnym.

Assesor Seymu Soczyński sądził za potrzebne odczytanie złożonych przez Reprezentanta Czernińskiego denuncyacyi, iednak przy ustępie Arbitrów, ieżeliby w tych iakowa Obraza Rządu lub szczególnych iego Członków znaydowała się.

Reprezentant Czerniński twierdził złożone przez niego pismo niebydź obrażaiącem, chyba względnie tych, którzyby byli powodem do zmnieyszenia przychodów Skarbu.

Marszałek Seymu przedstawiał Izbie, iż iakkolwiek nieprzypomina sobie zupełney treści przez Jasińskiego czynionych doniesień, to iednak zapewnił, że wskutku ich była Kommissya do śledztwa Defraudacyi wyznaczona i decyzya wydziału dochodów Publicznych zapadła; od tey iednak wskazani udali się drogą sądową.

Reprezentant Kadłubowski przeciwnym był odczytaniu, z powodu że takowe denuncyacye wsposobie może obskarżaiącym są podane.

Nakoniec Marszałek zgodnie zwolą Izby i po odebranym od Reprezentanta Czernińskiego oświadczeniu, że wniesione przez niego podania niezdaią się bydź obskarżaiącemi, wezwał Sekretarza do odczytania tychże, po dopełnieniu którego,

Reprezentant Kadłubowski z uwagi, że odczytane podanie iest tylko w Kopii, było iuż do Senatu Rządzącego wnoszone i iest wsposobie skargi, wnosił że na wiarę zasługiwać niemoże.

Marszałek Seymu dzielił zdanie swoie z wnioskiem Reprezentanta Kadłubowskiego z powodów, że przedmiot ten iest iuż przez Senat załatwionym, i w tenczas dopiero uzna Senat potrzebę wyznaczenia Kommissyi powtórney, iak z odpowiedzi daney Jasińskiemu okazuie się, gdy tenże nowe powykrywa facta.

Reprezentant Kadłubowski wniosł, że lubo przeciwnym był odesłaniu do Senatu podań Jasińskiego, z względu iednak że sam Jasiński iako wspólnik defraudacyi ukaraniu ulega, namienione odesłanie za potrzebne osądził.

Reprezentant Czerniński obstawał za odesłaniem do Senatu, akikolwiek bądź takowe odniesie skutek.

Izba Prawodawcza doniesienie powyższe Senatowi Rządzącemu przesłać uchwaliła.

Assesor Seymu Soczyński przedstawił złożoną na iego ręce prośbę Elżbiety Herwertowey po Piotrze Herwercie Woźnym wdowy, o wyznaczenie iey pensyi Emerytalney.

Reprezentant Czerniński maiąc na uwadze, że zasługi Piotra Herwerta Woźnego nadaiące prawo do pensyi pozostałey iego żonie ściągaią się do czasu, w którym Rząd Cesarsko-Austryiacki exystował, uczynił wniosek, ażeby w wydzieleniu rzeczoney pensyi stosunek iedynie co do położonych Rządowi teraźnieyszemu zasług był na względzie. Co zaś do zasług w Rządzie Austryiackim, któremu tenże Rząd Arg od pensyi odtrącał, uważał za potrzebne pośrzednictwo Senatu do tegoż o wyiednanie wsparcia proszącey.

Marszałek Seymu oświadczył, że podług Ustaw Rządu Austryiackiego, niema prawa do pobierania Emerytury ten, kto służbę opuścił.

Izba Prawodawcza prośbę Elżbiety Herwertowey do Senatu przesłać postanowiła.

Reprezentant Męciński członek Kommissyi Prawodawczey z powodu uczynić się mianych uwag przez Assesora Seymu Soczyńskiego nad proiektem do Prawa, wskazuiącym postępowanie w udaniu się od dwóch zgodnych Wyroków do Wydziału Professorów i Doktorów Prawa, przedstawił potrzebę Assesorowi Seymu Soczyńskiemu złożenia tychże dla spiesznego zrobienia z nich przez Kommissyą Prawodawczą użycia.

Reprezentant Czerniński wnosił równie by Assesor Seymu Soczyński uwagi swoie na piśmie wygotować zechciał.

Assesor Seymu Soczyński oświadczył uczynić swoie uwagi na piśmie, ieżeli Izba ażeby takowe dopiero na przyszłem Posiedzeniu były złożone dozwoli, lub też zaraz na Posiedzeniu słownie przedstawi.

Izba Prawodawcza wstrzymanie deliberacyi nad proiektem powyższem aż do przyszłego Posiedzenia, w którem Assesor Seymu Soczyński uwagi swoie przełoży, uchwaliła.

Delegowany Sędzia Pokoiu Librowski złożył do laski zamówiony przez siebie wniosek, który przez Sekretarza Seymowego odczytany obeymował uwagi, ażeby do składu Professorów i Doktorów prawa należeli równie, ci którzy lubo w inszych Uniwersytetach otrzymali stopień Doktora Prawa, późniey affiliowanemi zostali, jak artykuł 15 Konstytucyi mieć chce.

Reprezentant Czerniński z powodu uczynionego wniosku przez Delegowanego Sędziego Librowskiego, wzywał Prezyduiącego w Kommissyi Prawodawczey Pawła Czaykow-

skiego, ażeby nad tymże uwagi w Izbie bez odsyłania do Kommissyi Prawodawczey uczynić zechciał i rzecz zaraz wyiaśnioną była.

Prezyduiący w Kommissyi Prawodawczey Paweł Czaykowski oświadczaiąc, że taż Kommissyia przy rozbiorze proiektu, co do odwoływania się od dwòch zgodnych wyroków do wydziału Professorów i Doktorów Prawa niepominęła także tey okoliczności, którą Delegowany Sędzia Pokoiu Librowski przedstawił, oznaymił, że 5ciu Członków Komplet składać maiących nieodpowiedziałyby może skutecznie temu celowi, który tey Magistraturze rozpoznawczey iest wskazanym, i że często dla zatrudnień członków zwołanymby bydź nie mógł, dla tego Kommissya Prawodawcza uznała potrzebę, ażeby do tey posługi nie tylko osoby, które przez otrzymany stopień Doktora i wykonaną przysięgę zostały nieiako synami Wszechnicy tuteyszey, ale i te które osiągnąwszy w inszych Uniwersytetach stopień powyższy affiliowały się, użytemi bydź mogły.

Delegowany Sędzia Pokoiu Librowski oświadczył, że wniosek iego ten sam ma zamiar, iak prezyduiący w Kommissyi Prawodawczey w mowie swey wyszczególnił.

Marszałek Seymu przedstawiaiąc Izbie, iż iedno ieszcze pozostaie Posiedzenie to iest 13, na którem proiekta przez Członków Reprezentacyi wnoszone mi bydź będą mogły, wzywał ażeby na temże kto może mieć iakowe poczynić nieomieszkał.

Reprezentant Kadłubowski na mowę Marszałka oznaymił, że podawanie proiektów iedynie Senatowi do 13 Sessyi iest zakreślonem, nie zaś Członkom Izby.

Marszałek Seymu zostawuiąc Reprezentantowi Kadłubowskiemu przekonanie się w Statucie urządzaiącym Zgromadzenia polityczne o tey prawdzie,

Posiedzenie z powodu nadeszłych w dniu 24 Święta Niedzieli, a w dniach 25 i 26 Świąt Bożego Narodzenia do dnia 27go Grudnia 1826 r. odroczył.

Jacek *Księżarski*,
Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 13 Stycznia.

Nayiaśnieyszy Cesarz i Król Postanowieniem Swem z dnia 21 Grudnia 1826 (2 Stycznia 1827) w Petersburgu wydanem nayłaskawiey mianować raczył JP. Ludwika Hauke Referendarza Stanu Nadzwyczaynego, Naczelnika Wydziału Górnictwa przy Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu, Radcą Stanu nadzwyczaynym.

Postanowieniem z dnia tegoż JPP. Jan Dziekoński i Konstanty Linowski mianowani zostali Kamerjunkrami Dworu Królestwa Polskiego.

Mosiek Naftałowicz, ze wsi Biedaszka, Powiatu Kieleckiego, cierpiący tak zwaną wielką chorobę, znaydował się w karczmie, do którey przybyli wracaiący z iarmarku Wincenty Długosz i Joachim Walczyk szewcy, i Malecki młynarz, nieco podpili; żartowali oni z Mośka, Walczyk zaś kilkakrotnie go uderzył: tem obrażony postanowił pomstę, a przypomniawszy, że mu pewny człowiek doradził, iż krew ludzka niezawodnym iest środkiem na wielką chorobę, powziął zamiar przy tey okazyi o krew się postarać; iakoż wziąwszy kosę od sieczkarni i bańkę udał się do lasu, przez który Walczyk i Długosz przechodzić mieli. Walczyk będąc bardzo piianym, szedł wolniey i wreszcie oddaliwszy się na bok w krzaki

2(

położył się i usnał; w tenczas Mosiek, przybliżywszy się do niego, ciął go kosą w szyię i przez to pozbawiwszy życia natoczył krwi do bańki i powrócił do karczmy, gdzie wracaiący Długosz doniosł o śmierci Walczyka. Przytrzymano zaraz Mośka, który przyznał się do zbrodni i do Sądu oddanym został.

Za osobliwość donoszą Gazety, gdy iaki człowiek sto lub sto kilką lat przeżyie, ale do nayrzadszych ziąwisk przyrodzenia ludzkiego liczyć się może życie pewnego wieśniaka Polskiego, zmarłego za Augusta III, obeymuiące przeszło półtora wieku. Następuiąca wiadomość o tem zdarzeniu umieszczona iest w iednem z pism ówczesnych:—

„Dnia 25 Lutego 1762 r. Kniaziołuce, dobrach dziedzicznych JPana Franciszką Załuskiego, Starosty Groieckiego, Jenerała Majora woysk Koronnych, umarł wieśniak lat 157 maiący, który w roku 3o życia swego ożenił się z pierwszą żoną i żył z nią lat 58; miał dzieci 6, synów 4 i córki 2; po iey śmierci w tymże roku ożenił się z drugą, żył z nią lat 55; miał dzieci 7, synów 4 i córki 3, po śmierci którey żył, będąc wdowcem, lat 14; przez cały wiek swóy nigdy nie chorował, w odzieniu na naywiększe mrozy zawsze lekkim chodził, pańszczyznę dopiero na lat 12 przed śmiercią odbywać sam swoią osobą przestał, smak dobry właśnie na tydzień przed śmiercią do iedzenia i picia utracił, opatrzony Sakramentami mało co choruiąc z tym się pożegnał światem, o którym świadczyli starzy ludzie, że się w oycą swego wrodził, który to oyciec żył lat przeszło 150.„

Kurs Listów Zastawnych
Towarzystwą Kredytowego Ziemskiego,
Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 1go Kuponu.

Przedaiący żądaią zł: 76 gr: —
Kupuiący ofiaruią zł: 75 — 15.
Istotnie przez Meklerów przysięgłych nie przedano.
W Warszawie d. 11 Stycznia 1826 r.
F. H. *Schuber* S. G. K. W.

Z Petersburga d. 17 Grudnia D. K.
(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Gazetą Senacką ogłosiłą następuiący patent, który N. Cesarz Jmć raczył udzielić braciom Morawiąnom, osiadłym w Rossyi:

Z Bożey Łaski
MY MIKOŁAY I.
Cesarz i Samowładca Wszech Rossyi
i t. d. i t. d. i t. d.

Członkowie towarzystwa braterskiego Ewangielickiego wyznania Augsburgskiego, osiedli od roku 1767 w Sarepta (w Gubernii Saratewskiey, obwodzie Carycyńskim), swoiem przywiązaniem do pracy i swemi zakładami przemysłowemi, rolniczemi i rękodzielniczemi, zupełnie usprawiedliwili opiekę, iaką im rząd udziela, oraz nadane im prawa i przywileie; toż samo stosuie do ich współbraci, mieszkaiących w Guberniiach Litwy, Estonii i Kurlandyi, gdzie włościanie i rzemieślnicy w swoich domach modlitwy odbieraią naukę moralności chrześciiańskiey i tego, co stanowi ich potrzeba. Z tych pobudek, biorąc łaskawie na uwagę prośbę, którą członkowie tego towarzystwą podali nam przez swego Ajenta, zatwierdzamy ninieyszem wszystkie prawa i przywileie, nadane im i zatwierdzone przez błogosławioney pamięci Poprzedników Naszych, patentami wydanemi roku 1767 przez N. Cesarzową Katarzynę II, ukochaną Babkę Naszę, w roku 1797 przez N. Cesarza Pawła I, ukochanego Oycą Naszego, oraz w latach 1801 i 1817 przez N. Cesarza Alexandra I., ukochanego Brata Naszego, w tem zupeł-

nem przekonaniu, iż członkowie tego towarzystwa, używaiąc wspomnionych przywilejów, ciągle okazywać się będą godnemi Naszey życzliwości, swoim czynnym przemysłem, moralnością, wiernością dla tronu, i zupełną uległością prawom i urządzeniom. Na dowód czego, niniеyszy patent podpisaliśmy Naszą własną ręką, i kazaliśmy przyłożyć na nim pieczęć Cesarstwa.

Działo się w Petersburgu dnia 10 miesiąca Października roku Pańskiego 1826, a pierwszego panowania Naszego.

(podpisano) MIKOŁAY.

Kontrasygnował Łanskoy, kieruiący Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu wydane:

Dnia 3 Grudnia. Dyrektorowi Liceum Riszeliewskiego w Odessie, Rzeczywistemu Radcy Stanu Orlaiowi, w nagrodę gorliwey służby, naymiłościwiey są nadane trzy tysiące dziesięcin ziemi, w Guberniiach Wielko-Rossyyskich, z prawem posiadania wieczystego i potomnego.

Rzeczywisty Radca Stanu, Baron Meyendorf, mianowany Vice-Dyrektorem Departamentu handlu zewnętrznego.

Dnia 5 Grudnia. Znayduiącemu się przy Legacyi w Stambule, Rzeczywistemu Radcy Stanu Daszkowi, naymiłościwiey rozkazano bydź Sekretarzem Stanu przy Jego Cesarskiey Mości i razem Towarzyszem Ministra spraw wewnętrznych.

Dnia 15 b. m. odprawił się tu pogrzeb zmarłego Arcybiskupa Siestrzeńcewicza Bohusza, z przyzwoitą okazałością. Zwłoki iego złożono w grobie kościelnym, który sam na nieiaki czas przed śmiercią poświęcił. Ministrowie Cesarstwa, wielu członków Ciała dyplomatycznego, Senatu i władz cywilnych, tudzież inne znaczące osoby, pośpieszyły z oddaniem ostatniey powinności temu mężowi, znakomitemu przez swoię dostoyność, wiek, tudzież przymioty serca i umysłu.

Z Paryża d. 5 Stycznia.

Podczas dyplomatycznego posłuchania w dniu Nowego Roku rozmawiał Król z Posłami Austryiackim i Neapolitańskim, a około Hiszpańskiego przeszedł słowa do niego nieprzemówiwszy. Upor Gabinetu Hiszpańskiego w przystaniu na ultimatum Angielskie ma bydź powodem tego znaku oziębłości.

W dniu Nowego Roku mianował Król 38 honorowych Szambelanów, po między któremi znayduią się Vicehrabia Chabrol, Baron Digeon, Deputowany i Prefekt Blin de Bourdon, Hr. Gruadler, Vicehrabia Arlincourt, i tam daley.

W Niedzielę Hr. Worońcow odiechał ztąd do Londynu.

Znayduiący się tu i po innych miastach Francuzkich Hiszpanie, którzy wspierali intrygi przeciw Portugalii, odebrać mieli rozkaz do opuszczenia Francyi.

Podług Dziennika Codziennego Król Hiszpański na trzy żądania Anglii dał następuiącą odpowiedź: 1) Angliia żąda, aby Poseł mój udał się do Lizbony, a Portugalski był w Madrycie przyięty. Lecz Poseł Portugalski swoią wolą bez przymusu przez Rząd Hiszpański wyiechał z Madrytu. Hiszpańskiemu zaś w Lizbonie oświadczono, iż

iego poselstwo ustało; przeto Portugaliia, nie Hiszpaniia zerwała dyplomatyczne związki między obiema kraiami. 2) Żąda uznania konstytucyi i ustanowionego w Portugalii Rządu. Lecz Dwór Madrycki nie międza się do spraw obcych; uznał oznaczony w testamencie Jana VI. Rząd, ale nie iest pewnym, czyli Francyia uznała także teraźnieyszy. 3) Gdy nakoniec żądane iest oddalenie Ministra Colomarde i trzech Jenerałów kapitanów Longa, San Juan i Quesady; J. Katolicka Mość musi na to odpowiedzieć, że Pan Colomarde posiada ufność Monarchy swoiego, który poty go na urzędzie zatrzyma, poki sądzić będzie iego usługi potrzebnemi dla kraiu. Obwinieni zaś Jenerałowie nie uczynili nic takiego przez coby zasługiwali na oddalenie; przeciwnie w Gibraltarze przyięto wychodniów Hiszpańskich, dozwolono im uzbroić się i przez wylądowanie tyle w Hiszpanii nieładu zrządzić, iż woyska Francuzkie przeciw nim wyruszyć musiały. Gibraltar służy oprócz tego za przytułek korsarzom. Nakoniec Angliia iedna mimo zachodzących traktatów między Angliią i Hiszpaniią uznała Rzeczpospolite Amerykańskie. — Dziennik Gwiazda dodaie do tego artykułu! "Gdy Dziennik Codzienny, iak wyraża, obiawia tayne sobie udzielenie, tedy albo nadużył zaufania, albo wierzyć niemożna, aby iego podania prawdziwe były. „

Wszystkie Dzienniki tuteysze powstaią mocno przeciw nowey ustawie względem druków, i żadne z pism Ministrowskich dotąd iey nie broni. Drukarze i Xięgarze podaią przeciw niey prośby do Izby deputowanych. Tymczasem Dziennik Goniec Francuzki uzyskać miał od dwóch dni 500 nowych abonentów.

Z Madrytu d. 26 Grudnia.

Układy między Posłem Angielskim, P. Lamb, i naszem Ministrem spraw zagranicznych Salmon zdaią się codziennie pomyślnieyszy brać obrót; lubo nie nastąpiło ieszcze z naszey strony formalne uznanie Rządu Portugalskiego, ugodzono się iednak na wzaiemne wysłanie do siebie Posłów.

Dnia 23 po nadbiegnieniu nadzwyczaynego z Paryża gońca odbyła się sześciogodzinna gabinetowa rada.

Korpus woyska Hiszpańskiego przeznaczony na granice Portugalskie znayduie się iuż w drodze. — W twierdzach Ciudad-Rotrigo, Badaioz, Olivenza i de la Conception powiększone bydź maią osady.

Z Lizbony d. 26 Grudnia.

Onegday Ministerstwo woienne oznaymiło co następuie: "J. Królewicowska Wysokość Xiężna Rejentka rozkazała donieść woysku, że dziś wysiadł do portu tuteyszego pierwszy oddział woyska, które N. Król Angielski przeznaczył na pomoc i wsparcie woyska Portugalskiego. (Pod.) Margrabia Valenca. Zagodność odpisu: pierwszy Szew dywizyyny Pinto. „

Za pokazaniem się woyska Angielskiego zniknęła nagle ponurość, która od dnia 14 okazywała się na wszystkich twarzach i zaiaśniały, iak gdyby przez czary, nadzieia i zaufanie. Rejentka, Ministeryium i Izby ożywione są zarówno wdzięcznością nie tylko za przychylenie się do zobowiązań traktatowych, ale nadto za nadzwyczay szypkie ich dopełnienie. Poselstwo Króla Angielskiego do Parlamentu zostało dnia 20 obu Izbom udzielone, które przyięły go z naywiększą ra-

dością. Reientka napisała w nayczulszych wyrazach list do Króla Angielskiego z podziękowaniem za udzieloną śpieszną pomoc. Cała dzisieysza Gazeta rządowa zapełniona tylko iest mową P. Canninga dnia dwunastego w Parlamencie mianą i innemi pismami tyczącemi się Portugalii, którey 6000 exemplarzy niebawnie rozprzedano i na nowo iest drukowana, gdyż będzie po całym Królestwie rozesłana.

Angielscy żołnierze morscy za zezwoleniem Rządu naszego osadzili w Piątek warownię nad Tagiem S. Julian.

Obie Izby zawiesiły dnia 23 b. m. dla nadchodzących Świąt swoie posiedzenia. W Izbie deputowanych wniesiony i z powszechnym zapałem przyięty został adres serdecznego podziękowania Deputowanych, w imieniu Narodu Portugalskiego, Królowi Angielskiemu, Rządowi, Parlamentowi i całemu ludowi za skuteczną pomoc w razie potrzeby. Gdy dla kończącego się posiedzenia nie mógł bydź adres ułożony, odłożony zatem został do poświętnego posiedzenia.

Przy zakończeniu posiedzeń Izb Biskup Viseu (Don Fr. Lobo, teraźnieyszy Minister spraw wewnętrznych) miał w imieniu Rejentki, która dla słabości niemogła osobiście znaydować się, mowę, w którey wyraził podziękowanie Rejentki za przychylność Izb do Karty konstytucyyney, ich gorliwość i czynność. "W krótkim przeciągu czasu Waszych posiedzeń (rzekł) dowiedzieliście się bezwątpienia z smutkiem o stanie naszego rolnictwa, o mizernych postępach naszego handlu, o wyczerpaniu naszego skarbu, i o zaniedbaney karności woyska naszego.„ Mowca spodziewał, iż na przyszłych posiedzeniach i w czasie dowiedzą się członki o znacznieyszych i pomyślnieyszych postępach Portugalii. Potem mówił o obłąkaniu buntownikow, o słuszney nadziei ich pognębienia za wspaniałomyślną pomocą Anglii, i o zaręczeniu Infanta Miguel. Niezgoda iest raczey płodem obłąkania niżeli złości, gdyż duma tylko lud uwiodła. Na końcu zapewnił, iż Rejentka przy rozpoczęciu następnych posiedzeń z równą gorliwością i natężeniami starać się będzie o dobro kraiu.

Hr. Villaflor donosi pod dniem 14 b. m. z Portalegre: "Niepewność, w iakiey zostaię względem poruszeń buntownika Magessi, tamuie moie działania; z tem wszystkiem oddział móy potrzebuie bardzo wypoczynku, ażeby się skrzepił na nowo do śpiesznych pochodów skoro tego potrzeba wypadnie. Duch woysk moiego oddziału, iako też wszystkich osad w prowincyi iest przedziwny.„ — Tenże z Gafete pod dniem 15: "Z doniesień, które z różnych okolic i od dowodzącego w niższey Beirze, Jenerała de Silveira, odebrałem, okazuie się, że Magessi wszedł dnia 13go do Alkantary.„

Jenerał Azevedo pisze z Fonte Murcella pod dniem 15, że oczekuie przyrzeczonych mu posiłków, i że wysłał Majora milicyi z Tondella do Koimbry z upoważnieniem, aby zbywaiącą broń tameczney milicyi rozdał pomiędzy ochotników. Zbuntował się także Korregidor w Guarda; lecz Adjutanci i officerowie milicyi w Argenil, nie chcąc należeć do buntu, przybyli do niego, a większa część milicyiantów poszła za ich przykładem. Większa część mieszkańców wyższey Beiry, kocha prawy rząd i nieco regularnego woyska będzie dostate-

znem do przywrócenia porządku i rozpędzenia zbuntowaney milicyi.

Jenerał Stubb i Margr: Angeia zamyślali ziechać się z Jenerałem Mello dnia 15go w Amarante, dla umówienia dalszych środków przeciw buntownikom.

— Dnia 27. —

Wczoray rano Poseł Hiszpański przyjęty był u Dworu naszego, a zatem dyplomatyczne związki pomiędzy obiema Dworami zostały przywrócone.

Minister spraw zagranicznych zdał dnia 19go obu Izbom sprawę o udzielonych przez Angliią posiłkach, tak się tłumacząc: — "Xiężna Rejentka użytkuiąc z dozwolenia Izb wpuszczenia do kraiu woysk obcych, uznała za potrzebne żądać od Anglii na mocy traktatów posiłków. Rząd Angielski zezwolił zaraz na te w sposobie przechodzącym wszelką pochwałę. Rząd iest już więc pewny, iż wkrótce otrzyma w posiłku 10,000 woyska, a późniey tyle, ile go Portugaliia potrzebować będzie. Piechota przybędzie dziś lub iutro, a jazda wraz z artyleryią za dni 10 lub 12.,,

Onegday nadszedł tu list z zewnątrz pod dniem 22 b. m. z którego dowiaduiemy się, że Margr. Chaves z Lamego i ogółem z Beiry odciągnął i udał się znowu do Traz-os-Montes. Przestraszyło go połączenie się Jenerałów Claudino i Villaflor. Wiadomość o przybyciu Angielskich posiłków sprawiła wielkie zbiegowstwo z szeregów buntowniczych. Sądzą, iż woyska Angielskie wcale nie będą potrzebowały poyść do prowincyy. Nadbiegł oraz goniec od P. Lamb, Posła Angielskiego z Madrytu, z doniesieniem, iż nakoniec Gabinet Hiszpański przyrzekł niedawać żadney mocy zbiegom, i uznać konstytucyią Portugalską, zrzeczenie się tronu przez Don Pedro i Rejencyią.

List z Oporto pod dniem 21 Grudnia zawiera: "Przed portem naszem stoi Angielska eskadra, składaiąca z iedney fregaty, iedney korwety i iednego bryga, a więcey brygów iutro nadpłynie. Okręt Plumper przywiozł tu wiadomość o wysłaniu woysk Angielskich do Portugalii. Buntownicy złupili Lamego i zdaie się, iż podobnie obeydą się z miastem Viseu. Most pod Amarante broniony był skutecznie i buntownicy uciekać musieli. Związek z Traz-os-Montes iest przerwany i nie wiadomo, gdzie znayduie się główny korpus buntowników. Naywiększa obawa zachodziła tu dnia 11; wiedziano bowiem, iż szpiegowie buntowników wkradli się do miasta i po między pospolstwo broń rozdali, ażeby za okazaniem się Chavesa za nim w massie powstało.,,

Milicyie w Guarda i Tondella zbuntowały się, Infanta Miguel Królem ogłosiły i tymczasową Juntę ustanowiły. Rejencyia buntownicza składa się z Margr. Chaves (iako prezesa) Vicehrabi Villagarcia i P. de Melho; Doktor Augustino iest Korregidorem Bragańcy, a Albano Villareal. Margr. Chaves nazywa się szefem 7go batalionu strzelców. Znaiący go dokładnie ludzie mówią, że to iest człowiek ograniczonego rozumu i nie posiadaiący żadnych talentów do kierowania wielkiem przedsięwzięciem, ale pełen ognia, przez który może na chwilę wiele ludzi odurzyć.

DODATEK DO Nro 6. GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 21 STYCZNIA 1827 ROKU W NIEDZIELĘ.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na O° Raumira.

Dzień godzina		Barometr zreduk: na O° R:		Therm: czyli stopniem ciepła	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Stycz:		cali	lin:	stopnie	stop:			
god:	7	27	3, 837	— 4. 1	80	Półn: Za: średni	Chmury	o go: 9 3/4 śnieg.
	12	„	2, 467	— 1. 2	74	„ mocny	Pochmurno	Snieg.
16.	3	„	1, 425	— 0. 6	83	„ „	„	„
	9	„	0, 816	— 0. 8	84	Zachodni średni	„	
	7	26	11, 914	— 3. 8	80	Połud: Za: mocny	Pochmurno	
17.	12	27	0, 906	— 3. 2	74	Północny mocny	„	
	3	„	1, 666	— 3. 4	71	„ średni	„	
	9	„	3, 067	— 4. 5	79	„ słaby	„	
	7	27	3, 331	— 5. 2	80	Północny mocny	Pochmurno	o go: 8 śnieg.
18.	12	„	3, 218	— 4. 6	76	Połud: Ws: mocny	„	Snieg.
	3	„	3, 182	— 5. 8	80	„ „	„	„
	9	„	3, 672	— 5. 3	83	„ „	„	„
	7	27	1, 892	— 5. 8	85	Połud: Ws: mocny	Pochmurno	Snieg.
19.	12	„	1, 316	— 2. 9	80	„ „	„	„
	3	„	1, 580	— 1. 8	77	Połn: Ws: średni	„	„
	2	„	3, 113	— 7. 2	78	„ „	Pogoda	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

— *Z Krakowa.* —

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH i POLICYI

w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i iego Okręgu.

Z upoważnienia Senatu Rządzącego dd. 3 b. m. Nro 5666, podaie do publiczney wiadomości poniżey wyrażone Obwieszczenie Kommissyi Likwidacyiney Medyolańskiey, obeymuiące wyiaśnienie względem sposobu w iakiem nastąpi zrealizowanie zaległości dawnym woyskowym Polskim na Banku Medyolańskim przypadaiących, a przez ustanowioną do likwidowania onychże oddzielną Kommissyią iuż przyznanych, tudzież nie-

które urządzenia dotyczące uposażenia Banku Monte-Milano. Lista imienna osób, którym Kommissyia Likwidacyina Medyolańska Dotacyie przyznała, znayduią się w Biórze Kommissyi Rządowey Spraw Wenętrznych i Policyi Królestwa Polskiego.

W Krąkowie dnia 12 Stycznia 1827 r.

Senator Prezyduiący
X. *Jankowsk*.
Konwicki, Sekr: Wydz.

Ad Nrum 156.

Prefektura Banku w Medyolanie będzie wydawała Certyfikaty na Tytuły czyli dokumenta dowodzące należytości dochodu wiecznego dla Donataryusza poczynaiącego się od 1go Stycznia r. 1826 r., iako też Certyfikaty, na cztery Asssygnacyie, czyli Bony wyrażone w notyfikacyi, co się tycze należytości z lat upłynionych od 1 Stycznia 1820 r. do 31go Grudnia 1825 r. Wydanie to następować będzie w ręce Donataryuszą czyli Wierzyciela samego lub iego Reprezentanta, dla czego wynikłaby potrzeba, aby każdy Wierzyciel mianował wyraźnie Pełnomocnika do odebrania tych Tytułów i pobierania wczasie wypłat. Nic iednak nieprzeszkadza, aby ze strony tychże Wierzycieli, albo gdyby uznano stósownie ze strony Rządu Rossyyskiego czy Polskiego, był mianowany ieden dla wszystkich do spisania wzmiankowanych Aktów. Ponieważ te Assygnacyie czyli Bony, iako też dochód wieczny są przedmioty mogące bydź sprzedawanemi, nicby nieprzeszkadzało, aby były sprzedane albo przez każdego Wierzyciela oddzielnie, albo razem przez wszystkich wprost, albo przez pośrednictwo pełnomocnika. Kommissyia Likwidacyyna nadmienia, że dla zasłonienia interessowanych od wszelkiey szkody, któraby łatwo ponieść mogły z rzeczoney sprzedaży, gdyby wchodziły w układy wprost z prywatnemi, mogą robić też układy przy Kassie Amortyzacyyney Banku Królestwa Lombardzko-Weneckiego, która podług swey instytucyi nabywa podobne przedmioty publiczne po cenie codzienney ustanowioney w giełdzie. Sposób ten zdaie się tym więcey korzystny, że podług istnieiących zasad, gdy Summy należne Donataryuszom nieprzynoszą procentu rocznego od mniey dziesięciu złotych albo dwadzieścia sześć Liwrów Włoskich, niekwalifikuią się do Inskrypcyi na dochód wieczny, lecz tylko do wydania Certyfikatów, których trzeba złączyć kilka, aby otrzymać Inskrypcyia. Właśnie do tey Klassy należą wszystkie świeżo zalikwidowane, iako też wszystkie inne należące do Wierzycieli Polskich. Z resztą pozostaie ieszcze do uwagi, że sposób dopiero wskazany, stósuie się tylko do dokumentów wystawiaiących dochód, licząc od dnia 1 Stycznia 1826 r. zwłaszcza, że co się tycze Assygnacyi czyli Bonów za należytość z tak upłynionych od 1 Stycznia 1820 r. do 30 Grudnia 1825, tych Kassa Amortyzacyina nie nabywa. Przyczyną, że dwudziestu ośmiu Donataryuszów Polskich, którzy złożyli Patenta, czterech tylko umieszczono w publikowaney liście iest, że w czasie zamknięcia pierwszey Likwidacyi zaległości tylko tych czterech Donataryuszów mogły bydź zalikwidowane; od tego czasu obliczono ostatecznie zaległości ieszcze dziewięciu Donataryuszów, i ci będą obięci wykazem dodatkowym, który w dalszym ciągu wyydzie. Co się tycze reszty Donataryuszów Polskich, Kommissyia Likwidacyyna zachowuie sobie dalsze zawiadomienie, co względem nich postanowionym będzie. Za zgodność (podpisano) J. Manugiewicz Sekretarz.

Wzywaiąc do podania Reklamacyi, celem stósownego sprawdzenia, pozostałe Kassy długu ciążącego na Lombardzie i przepisuiąc potrzebne do tegóż podania prawidła:

Artykuł 1. Wszelka osoba prywatna, Korporacya, Gmina, Kościół, Beneficyum lub Zakład, maiące wierzytelność co do zaległości przypadłych przed dniem 1 Stycznia 1814 r. iako prowizyi stałych, których pierwiastkowe Tytuły są rzeczywiste, trwaiące i umieszczone wspisach repartycyinych i t. d. powinny do dnia 31 Grudnia r. b. iako terminu prekluzyinego zanieść Reklamacyią względem żądaney wierzytelności do Kommissyi połączoney. Jeżeli w tem przepisanym terminie Reklamacyia nienastąpi, wierzytelność uważana będzie za nieodzownie umorzoną i upadłą, tak względem Rządu, który przyiął na siebie dług z pierwotnego zapisu, iako też względem wszystkich razem Rządów interessowanych.

Artykuł 2. Wszelkie osoby, Korporacye, Kościoły, Beneficya lub zakłady, któreby mniemały mieć wierzytelność z tytułu, albo w przedmiocie zaległości przypadłych do 31 Marca 1814 r. w regestrach Kassy pensyi Lombardu należą do następuiących passywów teyże kassy. Procenta dożywotne, pensyie cywilne i woyskowe, powinny do dnia

31 Grudnia r. b. iako terminu prekluzyinego, podać rzeczoney Kommissyi pretensyie swoie; wrazie uchybienia tego, wierzytelność uważaną będzie za nieodzownie umorzoną i upadłą, iak wyżey w art: 1. Toż samo urządzenie ściąga się równie do bezpośrednich właściścieli zaległości iak do ich Cessyonaryuszów, Sukcessorów i iakimkolwiek tytułem i sposobem prawa nabywców.

Artykuł 4. Osoby prywatne Dotaryusze i Donataryusze zapisani i wciągnieni do Ksiąg Lombardowych wrzędzie Dotacyi, Donacyi i Zapisów, pod tytułami Xięstw, Królestwa, Legii honorowey, zasłużonych Woyskowych francuzkich, którym służy prawo do poboru zaległości z właściwych Repartycyi z zapisów przypadłych przed 30 Maia 1814 roku i którzy wezwani są do podania i usprawiedliwienia swoich praw podług Artykułu 10 przytoczonego ogłoszenia zdnia 14go Kwietnia 1821 r. powinni do dnia 3go Grudnia r. b. iako terminu prekluzyinego uskutecznic rzeczoną Reklamacyą; wprzeciwnym razie wierzytelność za nie odzownie umorzoną i niebyłą uważ.ną będzie iak wyżey w Artykule 1.

Artykuł 5. Równie w tymże terminie i pod tym samem Rygorem Prekluzyi osoby umieszczone w Dotacyi Orderu Korony żelazney zapisane w Księgach Lombardowych do do Epoki 20go Kwietnia 1814 r. obowiązane są zanieść Reklamacye do pomienioney Kommissyi połączoney, wzlgędem pretensyi z iaką popisywać się mogą co do zaległości tytułu właściwey Repartycyi przypadaiących do teyże Epoki 20go Kwietnia 1814 r. — Urządzenia zawarte wpoprzednich Artykułach 4 i 5 służą zarówno bezpośrednim Wierzycielom iak ich Dziedzicom, Sukcessorom, Legataryuszom i Cessyonaryuszom lub prawa nabywcom, zawsze iednak w odniesien u się iedynie do zaległości przypadłych przed terminami wyżey wymienionemi co do dania osoby zapisaney w tychże Epokach.

Artykuł 6 Wynadgrodzeniem przyznanym w konwencyach co do powyższych zaległości wyszczególnionych w Artykułach 1. 2. 4. i 5. iest zamiana onych na stały procent 5 o/o który liczyć się będzie od Epoki 1go Stycznia r. 1826.

Przepisy względem podań wyżey wymienionych:

Artykuł 23. Wszelka Reklamacya uskuteczniona będzie przez podanie spisane na papierze niestęplowanym, w którym to podaniu, ieżeli rzecz dotyczy się osoby prywatney, wyrażone będzie imię i nazwisko Wierzyciela, Kray do którego należy i obrane zamieszkanie w Kraiu Rządu, którego iest poddanym, ieżeli tenże Rząd nie iest ieden z interessowanych w Repartycyi funduszu Lombardowego lub w kraiu iednego z takowych Rządów, ieżeli wierzyciel należy do obcego Państwa.

Wyrażone będzie ich nazwisko lub tytuł.

Artykuł 24. Wskazanym będzie wyraźnie w podaniu tytuł wierzytelności, czas, w którym takowa sprawdzoną została, oraz załączone usprawiedliwienia, iakich urządzenia Lombardowe wymagaią. — Wszelkie Dokumenta winny bydź potwierdzone przez Reklamuiącego, przyczym należy załączyć Summaryusz na papierze niestęplowym wszelkich Dokumentów podpisany przez podaiącego lub iego pełnomocnika.

Artykuł 25. Jeżeli nie sam bezpośredni Wierzyciel ale Dziedzic, Sukcessor, Legataryusz lub iakimkolwiek sposobem od pierwszego Wierzyciela prawa nabycia zgłasza się do funduszu Lombardowego, obowiązany iest oprócz dowodu realności, prawności i wysokości pretensyi złożyć dowód swoiey reprezentacyi i przeyścia na siebie własności Wierzyciela wsposobie przepisanym przez Urządzenia Lombardu i podług form iakich poprzedzaiące Artykuły 23 i 24 wymagaią.

Artykuł 27. Jeżeli przeyście własności głównego Wierzyciela na podaiącego uwolninym iuż zostało w konkursie Lombardowym, podaiący niebędzie miał potrzeby udowodniać go na nowo, lecz dosyć będzie gdy się wpodaniu odwoła do złożonych iuż dowodów. — Rozporządzenie to ma mieysce równie w razie tytułu dziedzicnego i spadkowego iak wrazie nabycia kontraktowego.

Artykuł 32. Osoby zapisane w Dotacyach Francuzkich, o których była mowa w Artykule 4. wcelu pozyskania zaległości należnych aż do 30go Maia 1814 roku obowiązane są do podania dołączyć patent inwestytury lub zapisu (nadania) skoro odwołuiący się niemaią bezpośredniego nadania, lecz są Dziedzicami, Sukcessorami, legataryuszami, lub Cessyonaryuszami, winni są złożyć patent ich prawodawczy, i oprócz tego udowodnić w sposobie wyżey w ogólnych przepisach, wskazanym własność spadkobier-

czą, lub wszelki inny tytuł, iaki im mógł nadać prawo pobrania rzeczonych zaległości.

Artykuł 33. Co do Osób umieszczonych w nadaniu Korony żelazney nie będzie konieczne okazanie patentu, dosyć będzie, gdy się odwołuią do zapisu będącego w Księgach Lombardu. Jeżeli się okaże, iż kto otrzymał patent orderu, a takowe nadanie do Ksiąg Lombardowych wciągniętym niebyło, takowy złoży patent wcelu wybierania zaległości iak wyżey.

Artykuł 34. Po ukończeniu likwidacyi rzeczonych zaległości i uskutecznieniu konsolidacyi wierzytelności i podziału wynikłey ztąd massy, Wierzyciele przez publiczne ogłoszenie wykazu uwiadomieni zostaną, któryy Rząd przyimuie szczególne repartycyie wcelu dalszych skutków bieżącego dochodu. — Za zgodność (podpisano) J. Manugiewicz Sekretarz. — Zgodność kopii, z kopii świadczę. Sekretarz Generalny Urzędu Municypalnego Miasta Stołecznego Warszawy G. Jabłkowski.

Za zgodność
Konwicki Sekr. Wydz:

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to iest dnia 21go b. m. daną będzie nigdy tu niewidziana Wielka nowa Czarodzieyska Opera w 3 aktach, z maszynami i Tablami, przetłómaczona z Rossyyskiego i do obyczaiów narodowych przystosowana, z muzyką Dawidowa i Kawosa Kapelmaystrów Dworu Cesarza Wszech Rossyy: *Krasnodywa Królowa Dniestru*, czyli *Wesele Pana Te e ere*. (Część Czwarta.)

DONIESIENIA.

Pisarz Aktowy publiczny zawiadomia Publiczność, że w skutek Rezolucyi Trybunału do Nru 4700 wydaney, sprzedarz rzeczy iako to: Srebr i kosztowności, sukien, bielizny, pościeli, stolarszczyzny, zwierciadła, szkła, mosiądzu po niegdy Maryannie z Rayskich Gołemberskiey tu w Krakowie w sukiennicach d. 29 Stycznia r. b. o godzinie 9tey rano odbywać się będzie przez licytacyią publiczną. — W Krakowie dnia 20 Stycznia 1827.

Ignacy *Ostaszewski*, P. A

Podpisany Notaryusz W. M. Krakowa z Okręgiem, z mocy Uchwały Rady familyiney w Sądzie Pokoiu W. M. Krakowa Okręgu Krzeszowickiego w Opiece małoletnich Maryanny, Emilii i Antoniego Riethów po ś. p. Fryderyku Rieth pozostałych Dzieci, dnia 23 Listopada 1826 roku zaszłey, a przez Trybunał I. Instancyi W. M. Krakowa z Okregiem dnia 4go Grudnia 1826 roku zatwierdzoney i w skutek Reskryptu Wysokiego Trybunału zdnia 14 Grudnia 1826 r. Nro 4915 wydanego, na żądanie Sukcessorów ś. p. Fryderyka Rieth, podaie do publiczney wiadomości iż Dworek z placem, ogrodem i zabudowaniami przy nim gospodarskiemi w Wsi Krzeszowicach w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa w Gminie V. mieyskiey pod Liczbą 14 stoiący, do Sukcessorów ś. p. Fryderyka Rieth należący przez publiczną Licytacyą w obecności Wgo Józefa Kwaśniewskiego Opiekuna i Wgo Filipa Piątkowskiego przydanego Opiekuna rzeczonych małoletnich Riethów, w Krzeszowicach zamieszkałych, więcey daiącemu za monetę srebrną Courant sprzedany będzie, a to pod następuiącemi warunkami.

1) Pierwsze wywołanie zacznie się od Summy szacunkowey Złp. 4914 iako urzędownie przez biegłych do Inwentarza w roku 1826 spisanego ustanowioney.

2) Chcący licytować obowiązani są dziesiątą część szacunkowey Summy tytułem Vadii złożyć, od czego Sukcessorowie pełnoletni są wolni.

3) Wierzyciele lub prawo rzeczowe do tego Dworku maiący powinni się zgłosić na pierwszym terminie Licytacyi przedstanowczey i udowodnić swoie pretensye.

4) Gdyby ktoren z Sukcessorów pełnoletnich realność tę zalicytował, Summa wylicytowana z przypadaiącey nań schedy potrącona mu bydź może.

5) Pluslicytant niedotrzymuiący ninieyszych warunków, nietylko utraci Vadium, koszta nowey Licytacyi zastąpi, ale nawet niedobór iakiby się okazał, nadgrodzić niezawodnie winien będzie.

Do Licytacyi przedstanowczey termin na dzień 22 Lutego r. b. na godzinę 10 rano w Kancellaryi podpisanego Notaryusza, iako do tey sprzedarzy delegowanego w Krakowie przy głównym Rynku w Domu pod Liczbą 16 znayduiącey się naznacza, i na ten dzień i godzinę chęć kupna maiących zaprasza. — W Krakowie dnia 12 Stycznia 1827 roku.

Leo Rawicz Pszczołkowski.